

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hieraci Presbytero. 278.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sunt, fraudent ac spolient, atque ea, quæ ad ipsos attinent, ad se auertunt.

τὸς δὲ ἔς ἡπλάθησαι σφετερίζεσθαι
δὲ τὰ σκείναν.

Hieraci Presbytero.

278.

Vehementer tibi mirum videri dixisti, quidnam sit causæ, quamobrem Pharisæus ob verborum arrogantiam apud Deum offenderit: Iob verò qui plura & sublimiora dixit, gloriam assecutus sit. Audi itaque breuiter. neque enim aliter possem. Pharisæus ille, quia nemine concitante ac stimulante magnifica de se prædicabat, altiusque quam vniuersus terrarum orbis, de se sentiebat, meritò in Dei offensionem incidit. siquidem superbiam morbo laborabat. At qui in gloria & splendore est, virtutes suas occultat, cum autem maledictis incessitur, eas, vt illatas criminationes propulsat, commemorat, quemadmodum clarus ille atque omni laude præstantior Iobus fecit, ab omni culpa remotus est, ea nimium in eos reiecta, qui cum accusarunt iniquè. Frigidum enim atque insulsum vt est, ita etiam videtur, laudes suas prædicare, cum nulla vrget necessitas. At si quis, quæ minime conuenit, audiens in huiusmodi sermones inuitus incidat, in eos, qui hanc necessitatem attulerint, culpa quoque conferri debet. Ac propterea diuina sententia eum, qui nullius contumeliis incitatus, iustum sese pronunciat, aliosque omnes condemnarat, ac ne præsentem quidem publicanum veritus fuerat, repudiavit: eum autem, quem necessitas ad hoc impulerat (quid enim, quod ad stimulandum ipsius animum facere posset, amici prætermiserant?) amplissimis laudibus coornauit.

Petro.

279.

Quemadmodum periti medici in morborum initiis remedia haud temerè adhibent (propterea quòd defluxionis impetus oblata medicamenta debilitat, ac velut in aquam conuertit (verum aliquantisper expectant, dum morbus de acrimonia non-

Ἱερακὶ πρεσβυτέρῳ. σση.

θαυμάζειν ἔφησεν καὶ σκλήρητι ἐστὶν πῶς ὁ μὲν φαρισαῖος μεγαληγορήσας προσέειπεν, ὁ δὲ Ἰὼβ πλείονα καὶ μείζονα εἰρηκῶς ἐυδοκίμησεν. ἀκούε ποίνῃ σωτόμας. ἔδὲ γὰρ ἄλλως δυναμίῃ. ὁ μὲν μηδεὶς ὠχρανοῦντος, μηδὲ ἐρεθίζοντος, μεγαληγορῶν, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης φρονῶν μεγάλως ὁ φαρισαῖος, εἰκότως προσεμίθει. ἡσθηφανία γὰρ εἶσι. ὁ δ' ἐν μὲν τῷ εὐδοκίμειν κρύπτων τὰ οἰκεία πλεονεκτήματα, ἐν δὲ τῷ κηγορεῖσθαι φερόμενος φερόμενος πρὸς τὴν ἀπολύσει τὰ ἐπιφερόμενα ἐγκλήματα, ὡσπερ ὁ αἰοιδίμος, καὶ πάσης εὐφημίας κρείττων πεποιήκει Ἰὼβ, πόσις αἰτίας ἔξω καθέστηκεν, εἰς τὸς δὲ δέοντος κηγορήσασθαι, τῆς αἰτίας παλινδρομούσης. ψυχρὸν μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ καὶ δοκεῖ τὸ σπινυνοῦν ἑαυτῷ. καὶ εἰκότως δοκεῖ, μηδεμίαν ἀνάγκην σκλήρητι ἐπιφέρειν. εἰ δὲ τις ἀκούων ἀμὴν προσέειπεν, εἰς τοιάυτας ἀκων ἐμπέσει λόγους, τοῖς τὴν ἀνάγκην κατασκευασί, καὶ ἡ αἰτία προσερίπτεται. διὸ καὶ καὶ ἡ θεία ψήφος τὸν μὲν ἑαυτὸν μηδὲν παρονοῦντος διχάζασαντα, καὶ τῆς ἄλλων ἀπάντων καταψήφισαμένοι. καὶ μηδὲ τὰ παρόντα τελέων ἀδεοθέντα, σὺν ἀπεδέξατο. τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸ ἐχθρῆτα. τί γὰρ τῆς ἐρεθίσαι δυναμῶν οἱ φίλοι ὠχραλοῖσιν μεγίστοις ἐγκωμίοις ἐσφάτωσιν.

Πέτρῳ.

σση.

Ὡσπερ οἱ ὀπίσημοι τῆς ἰατρῆς ἐν τοῖς προσομίσι τῆς πάσης ἐργασίας προσφέρουσι βοηθήματα, οὕτως τὸ τὴν ὀπίσημον τῆς ρεύματος ἐξυδαροῦ τὰ προσφερόμενα φάρμακα, ἀλλ' ἐπὶ δόντες ὀλίγον λαφῆσαι τὰ πάθη, ἕταις ὅτι τὴν